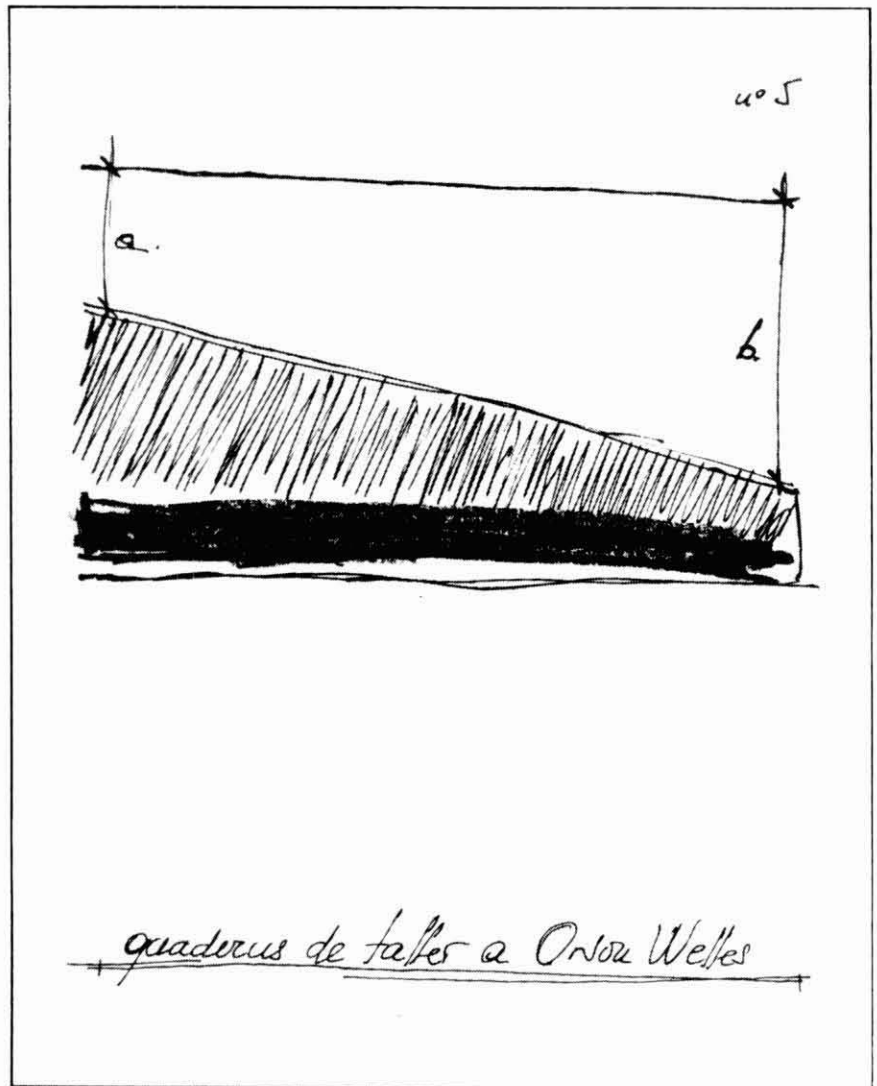

QUADERNS DE TALLER (1983-...)

Josep M. Massegú i Enric Casas

Quaderns de Taller és un autèntica raresa en el panorama de les publicacions culturals que tenen per centre Manresa. En comptes de dedicar-se a l'anàlisi de la cultura –i molt especialment de l'art– és una veritable publicació pluridisciplinària de creació artística. Tot i que això li doni un cert caire minoritari, amb tirades relativament curtes, s'ha convertit en el mitjà d'expressió col·lectiu d'una colla d'artistes que assoleixen en cada nou número productes d'alta qualitat.

UNA PUBLICACIÓ ESPORÀDICA

D'entrada, podem dir que es tracta d'una publicació interdisciplinària, de periodicitat lliure, que aplega una

sèrie de persones inquietes, que afronten el fet creatiu des de diverses formes artístiques: musicals, literàries, plàstiques... El títol que li vam donar a la publicació, des dels

iniciis, continua fent referència a un disseny, *Quadern* o carpeta, que ha de vehicular la presentació d'obres (partitures musicals, poètica, narrativa, projectes arquitectònics i obra gràfica de petit format); així com la comunicació entre l'emissor-creador i tota persona receptora interessada en aquest tipus de proposta. I allò que continuem volent indicar amb l'afegit *de taller* és que els treballs que formen el *Quadern* són fruits de la quotidianitat creativa de cada una de les persones que formem la publicació en qüestió.

Fins a l'actualitat hem publicat set números. Del primer al quart van ser presentats, respectivament, per les festes de Sant Jordi dels anys 1983 al 1986; el cinquè surt a la llum l'octubre del 1987; el sisè el desembre del 1988; tots a Manresa menys el setè que va ser presentat a Sant Vicenç de Castellet, el 29 d'octubre de 1994.

El disseny globalitzador dels quatre primers *Quaderns* és obra d'en Josep Barés; el cinquè de l'arquitecte Antoni M. Baraut; el sisè de l'Enric Casas i d'en Joan Segon; i el setè d'en Josep Morral.

Quant a la reproducció, impressió i quantitats, més o menys, hem mantingut uns mateixos criteris. Primerament, en tots hi ha hagut una tirada curta de *Quaderns* (entre 16 i 30) amb obra plàstica, gràfica i fotogràfica, original, signada i numerada. A excepció feta de l'últim *Quadern*, que només se'n va fer una tirada curta de 35 números originals, se n'ha fet sempre, paral·lelament, un llarg tiratge (de 200 a 500 exemplars) amb reproduccions impreses, en un cas numerades i en els altres sense numerar; un cassette, amb el so de la música presentada en forma de partitura dins dels *Quaderns*, ha acompanyat algunes de les diferents impressions.

La primera idea que va sorgir dels *Quaderns* va ser que cadascú hi presentaria obra de temàtica totalment lliure. Tanmateix, en els números cinc, sis i set, ens vàrem proposar el repte de girar tots a l'entorn d'un tema obligat. Així, doncs, veurem que el número cinc està dedicat a

retre un senzill homenatge al geni creador d'Orson Welles; en el sis, el tema central va ser la màquina; i en el set, l'erotisme.

Actualment, el col·lectiu que hi ha darrera la publicació està format per les següents persones: Lluís Calderer, Eudald Tomasa, Juli Grandia i Pere Fons (literats); Manel Camp i Josep Padró (músics); Ton Baraut (arquitecte); Josep Barés, Pere Porquet, Josep Morral, Antolina Vilaseca, Neus Serra i Josep M. Massegú (arts plàstiques) i Enric Casas, Àngels Arrufat, Josep Brunet, Pura Travé i Joan Segon (fotògrafs).

Tanmateix, hi ha altres persones que han col·laborat amb els *Quaderns* al llarg del temps. A la gènesi d'aquesta publicació hi trobem en Jaume Badia i en Josep Pujol. Així com, participant especialment en algun *Quadern* o presentació, hi podem llegir els noms d'en Pere Calders, d'en Joan Descals, d'en Joan Fontcuberta, d'en Josep M. Vilar, d'en Miquel Porter Moix i d'en Vicenç Furió.

QUELCOM MÉS QUE UNA PUBLICACIÓ

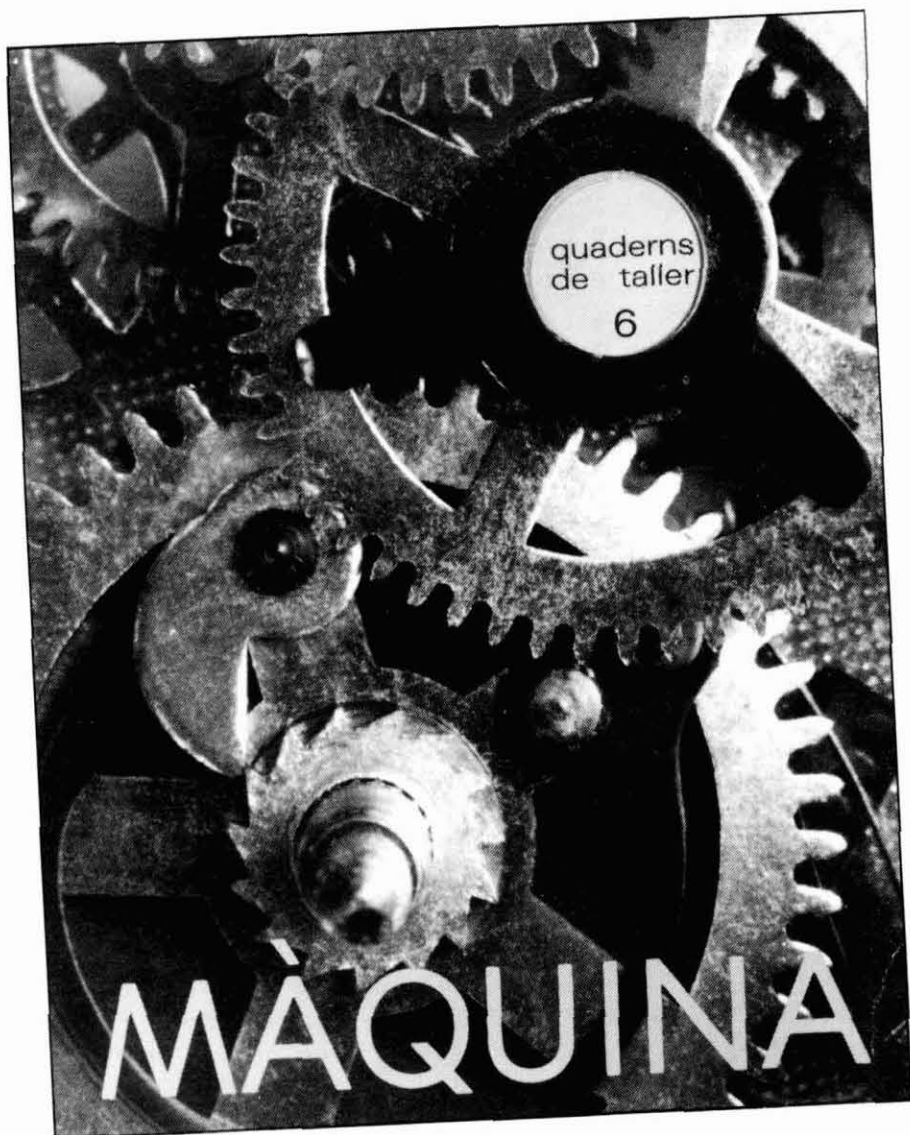
Tota persona que viu el fet creador artístic des de qualsevol de les seves múltiples perspectives, es troba afrontat, en part i bàsicament, a una important tasca de recerca i d'experimentació personal. Ja que, només en el treball ardu i constant s'assoleixen alguns moments d'encert i d'inspiració; i, amb aquesta actitud, hom també pot arribar a aconseguir retrobar-se en un llenguatge personal. Però, malauradament, un mal enfocament d'aquest aspecte, altrament ineludible, de solitud i de silenci en tota vida creativa i artística, pot abocar a l'home vers un individualisme, un tancament i un conformisme; això és, vers un camí sense eixida que, inevitablement, el deixarà orfe i estèril humanament i artísticament.

Per tot això, l'artista, altrament com tothom, té una important tasca social. El fet de comunicar, solament, amb el públic a través d'un

llibre, d'una exposició, d'una construcció, d'un concert en directe o gravat... pot esdevenir, i esdevé, quelcom molt fred, llunyà, perdedor i vague. Per això, trobar-se periòdicament amb un grup de gent que viuen la mateixa problemàtica, tot i que des d'altres mitjans i procediments expressius, és altament enriquidor i vital: una pluja, sovint una tempesta, d'idees; informar-se de viva veu i vivencialment del que passa pel nostre entorn, del més pròxim al més ampli; compartir experiències; sentir la veu de la crítica amiga, honesta, raonada i sentida; assaborir, simples, senzilles, complexes, bel·leses àudio-visuals en directe i en el seu ambient... Veritablement, això sí que és un bon adob que ens fa viure creativament i humanament; que ens posa en forma i en tensió constantment; que ens porta saba nova i fa créixer i madurar les nostres obres.

Els que ens hem anat aplegant a l'entorn de *Quaderns*, venim de molt enllà experimentant aquests dos esmentats aspectes: el treball personal i la participació social i cívica. Podríem parlar, llargament, d'experiències i col·laboracions en ambients més o menys tradicionals: Cercle Artístic, Foto Art, Conservatori, Arts i Oficis, Escola de mestres, Banda municipal, etc.; com, igualment, de la pertinença i del nostre pas per altres grups i moments més pregons, progressistes, inquiets i emprenedors: Art Viu, Revista *Bages*, Òmnium Cultural, *Regió 7*, *Faig*, *Esclat*, etc.). Va ser, per tant, a partir d'una colla de gent, de variades facetes artístiques, que col·laborava i es trobava a l'entorn de la revista literària *Faig*, que es va veure la necessitat o la possibilitat de crear l'esmentada tertúlia interdisciplinària de *Quaderns*.

La vida d'un col·lectiu, doncs, també té, com les persones, un vessant intern i un altre d'extern. La vida interna és l'eix vertebrador de tot el que surt a la llum; aquest lloc periòdic on es comparteix art i vida, on es discuteix, on ens informem, on raonem una crítica socio-cultural positiva i, com a conseqüència, on estudiem i assagem noves alternati-

ves. I la social és la nostra variada participació en la vida cultural i social de la ciutat i de la comarca, de la qual la publicació només n'és una viva mostra.

Com dèiem en el nostre primer número: «Aquests Quaderns de Taller que apareixen per primera vegada són una mostra de l'activitat que, actualment, realitzen diversos artistes manresans. Es tracta, per tant, de manifestar públicament una part de l'activitat creativa que hi ha a la ciutat.

Independentment del resultat d'aquestes carpetes, l'experiència d'aplegar obres de distintes arts, d'autors d'edats i procedències diverses, és molt enriquidora, i pensem que ho pot ser també per a tots aquells que creuen en l'art com a realitat viva amb múltiples cordes i una única vibració.

Estem convençuts que el nostre

intent pot contribuir a la dinamització cultural, no tan sols de la nostra ciutat, sinó també del nostre país, ja que en aquests moments és més necessari que mai que l'art i la cultura multipliquin els seus centres d'irradiació arreu.

Així com la pedra que cau en l'aigua provoca una expansió de cercles concèntrics, de la nostra reunió constant han sortit, i surten, variades propostes, idees i activitats socio-culturals encaminades a col·laborar en la dinàmica del nostre país; però, tanmateix, també pretendríem lluitar per treure la superficialitat d'aquest conservadorisme cultural en què estem immersos tots plegats; voldríem, en definitiva, qüestionar, moure, empènyer, desvetllar, fer reflexionar.

Per Sant Jordi de l'any 1984, a l'entorn de la presentació del segon Quadern, es fa una «Quinzena dels

Quaderns de Taller», de l'1 al 15 d'abril a la Sala de l'Ajuntament del Carrer del Balç, amb una sèrie d'actes a l'entorn d'una exposició d'obra plàstica: un concert, lectura de poemes i una conferència. A la tardor del mateix any, el grup s'adhereix, amb una mostra d'imatge, música, narrativa i poesia, a l'homenatge que diverses entitats manresanes varen retre a Josep Carner.

Amb el número quatre, el 1986, es fa una presentació al cafè-concert del Sielu de Manresa, amb una projecció de diapositives sobre l'obra gràfica de *Quaderns* comentada per en Joan Descals.

Del 17 de maig al 13 de juny del 1986, es van presentar els *Quaderns*, a El Vendrell, amb una exposició, lectura de poemes i un concert a l'auditori Pau Casals. D'aquesta presentació, signada per Vicenç Furió, n'extreiem els següents fragments:

«En un moment com l'actual, de descens i desorientació, en què l'art ha optat per un eclecticisme estètic que massa sovint és oportunisme i repetició de fórmules, i quan molts artistes semblen haver llençat la tovallola en l'intent de buscar nous canals de difusió, aquesta publicació de Quaderns de Taller és una iniciativa a la qual s'ha de donar suport.

Un grup d'artistes ens donen a conèixer el seu treball individual de manera col·lectiva. Per tant, d'una banda, hi ha l'obra personal de cadascú, de la qual voldria destacar la seva qualitat –criteri de valoració artística fonamental i per desgràcia avui dia no gaire freqüent– i, de l'altre, el seu projecte interessant. Quan l'art es reclou en la reflexió sobre la seva especificitat disciplinària enfront de la relació amb el context, Quaderns de Taller ens fa una proposta ben diferent. Fugint de definicions, classificacions o modes que moltes vegades només limiten i empobreixen la nostra capacitat de sentir i de comprendre, ens presenten conjuntament diversos llenguatges –narrativa, poesia, música, imatge–, remarcant d'aquesta manera la pluridimensionalitat del fet comunicatiu.

El motor no ha estat la rendibilitat econòmica, sinó el desig i la necessitat de crear i d'expressar-se, de trobar solucions per dinamitzar el nostre entorn artístic i cultural, i, en definitiva, de participar més directament en la construcció de la societat.»

Durant els actes que envoltaren la presentació del *Quadern* dedicat totalment a Orson Welles, conjuntament amb Cine Club i Faig Cultura, entre els dies 9 al 31 d'octubre del 1987, es presenten una sèrie d'actes dins el marc d'una exposició-muntatge a l'entorn d'aquest personatge mític del cinema: projecció de pel·lícules, conferències...

De la mateixa manera, en la sortida a la llum del monogràfic a

l'entorn de la màquina, el desembre del 1988, es fa una exposició-muntatge i unes conferències sobre la problemàtica de l'home i la revolució tecnològica.

I amb el setè, sobre l'erotisme, es fa una exposició a Sant Vicenç de Castellet l'octubre de 1994.

També el col·lectiu ha presentat a Manresa importants exposicions, com les de Ramon Llovet, Esther Boix i Manel Marzo-Mart; i una de col·lectiva amb nous valors joves: Àngels Arrufat, Pura Travé, Josep Brunet, Josep Morral (els quals es van integrar al grup després d'aquesta mostra), Joan Oliveres i Francesc Torres.

Actualment, des del desembre de 1984, ens han concedit un espai

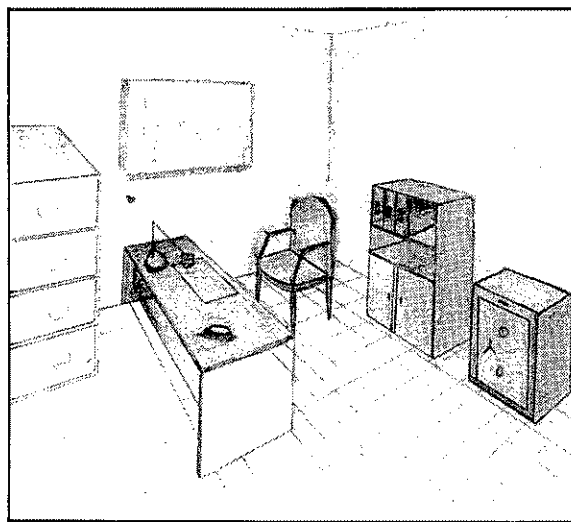
mensual a *Regió7*, «Quadern obert», des d'on intentem manifestar la nostra opinió i les nostres inquietuds respecte a la problemàtica cultural actual.

I per finalitzar, com manifestàvem, avui fa dotze anys, en la introducció del primer *Quadern*: «una experiència com aquesta no podia, ni pot, quedar com una fita aïllada, sinó que exigeix continuïtat; cosa que, per part nostra, estem disposats a mantenir» i, afegiríem, a obrir i esprémer en la mesura de les nostres possibilitats.

Josep M. Masegú i Enric Casas

Membres de *Quaderns de Taller*

- TAULES
- ARMARIS
- ARXIVADORS
- CADIRES
- PRESTATGERIES
- ARMARIS ROBERS
- CAIXES FORTES
- COMPLEMENTES

Simon
mobles d'oficina

Muralla de Sant Domènec, 13
Tel. 872 53 09
Fax 875 15 78
08240 MANRESA